

Devlet yeniden masaya oturmaya çağrılıyor ama neden otursun?

Hiçbir politik güç mecbur kalmadan masaya oturmaz, müzakerelere başlamaz.

Ek olarak, günümüz şartları “çözüm süreci” olarak bilinen önceki örnekten farklıdır.

O yıllarda PKK’nin askeri gücü orduyu yenecek durumda olmasa bile zorlayabilecek durumdaydı.

Günümüzde ise savaş Suriye ve Irak’ta sürmektedir, TC sınırları içindeki savaş kaybedilmiştir.

Yılda 50-100 kişi yine de ölebilir ama bu kadarı göze alınmıştır.

Devlet barış istemiyor. Neden istesin?

Tersine sürdürülebilir bir savaştan, biraz kayıp verebileceği ama zorlanmayacağı savaştan yanadır.

Devlet gücünü yitirmediği halde de müzakereye oturabilir ama bunun için uluslar arası zorlayıcılık gereklidir.

Güney Afrika’da böyle oldu (221 ve 222 numaralı videolara bakınız). Azınlıktaki beyaz yönetim

1980'li yılların sonlarında gücünü korumasına karşın durumu aynı şekilde sürdüremeyeceğine karar verdi ve müzakerelere oturdu. De Clerk ile Nelson Mandela anlaştılar ve ülkedeki apartheid rejimi sona erdi.

Türkiye için aynı durum geçerli değildir. Uluslar arası zorlayıcılık yeterli olmaktan çok uzaktır. Ek olarak, rejim apartheid olarak da adlandırılmaz. Bu kavramın anlamını bilmiyorsanız öyle diyebilirsiniz ama ciddiye de alınmazsınız.

Kosova ile Rojava arasında paralellik kurmak bir başka yanıltır.

İkisinin de ortak yanı bölgedeki ABD varlığı sayesinde yaşıyor olmalarıdır. Benzenlik burada biter.

Kosova'ya Balkanlarda Sırbistan'dan başka karşı çıkan yoktur.

Türkiye ve İran gibi iki güçlü bölge devletinin yanı sıra bütün Arap ülkeleri hem bağımsız Kürdistan'a hem de özerkliğe karşıdır.

ABD bu kadar büyük bir cepheyi karşısına almaz, alamaz.

Diyelim ki müzakere masası yeniden kuruldu, görüşmeler eskisinden farklı olacaktır çünkü güç dengesi değişmiştir. Devlet belirgin olarak güçlenmiş durumdadır. Bu tür müzakereler de güç dengesi temelinde yürür.

Devletin suç listesini çıkarmak ve bunu tekrarlamak, yaşanmış katliamları anmak ve anmak; bunlarla bir şey olmaz, güç dengesi de etkilenmez.

Yaparsınız yaparsınız yaparsanız ve sonuç yoktur, sonra tekrar başa dönlür...

Uzlaşmak, geçmişin bir bölümünü, bazen önemli bir bölümünü bilinçli olarak unutmakla mümkündür. Bunları numaralarını verdiğim videoların öncesinde ve sonrasında açıkladım. Dünyadaki örnekler böyledir. Güney Afrika'da, İspanya'da, Norveç'te böyledir.

Başka örnekler de eklenebilir.

Sürekli benzer şeyleri yaparak sonuç alamayan insanlar da bir süre sonra yorulurlar.

Durum bundan ibarettir.